

Arrest

**nr. 72 152 van 20 december 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 oktober 2011 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. AKYAZI, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine en afkomstig uit de Sovchoze Rodina in Grozny, verklaart omwille van de volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten. In 2005 werd u door gemaskerde federale militairen opgepakt. U werd ondervraagd over uw oom, S. A. D. (...), die een veldcommandant is bij de rebellen in Tsjetsjenië. Ze wilden weten waar hij was maar u wist van niets. U werd geslagen op de nieren. Na een week opsluiting werd u vrijgelaten. U kreeg een uitreisverbod en moest u onmiddellijk aanbieden bij een oproeping. U ging voor medische

verzorging naar het stedelijk hospitaal nr. 9. Uw moeder en zus werden ook geslagen omwille van u. Op 2 mei 2006 werd u van thuis meegenomen door gemaskerde militairen. U werd naar de 6de afdeling gebracht door de ROVD. Er werd u meegedeeld dat er een dossier tegen u was opgestart en dat u - valselijk - werd beschuldigd rebellen te hebben geholpen met wapens en voedsel. U werd onder druk gezet om een document te ondertekenen waarin u bekende een majoor van de FSB te hebben gedood in de Naursky regio. Toen u weigerde werd u geslagen met de kolf van een geweer ten gevolge waarvan uw hand was gebroken. U werd iedere dag geslagen. Op 22 mei 2006 werd u vrijgekocht door uw familie. U werd naar Ingoesjetië gebracht waar u anderhalve maand werd verzorgd in een hospitaal in Nazran. In augustus 2006 reisde u met uw moeder in een wagen naar Belarus. Vandaar reisden jullie per trein naar Polen waar u op 6 augustus 2006 een asielaanvraag indiende. Tijdens uw verblijf in Polen werd u bedreigd door enkele Russisch en Tsjetsjeens pratende personen. Ze vroegen naar uw oom. Ze wilden dat u als informant voor hen zou werken zodat ze uw oom zouden vinden. Indien u niet meewerkte zouden ze u vermoorden. Hierop keerde uw moeder terug naar Tsjetsjenië en trok u naar België waar u op 6 november 2006 een asielaanvraag indiende. Nadat er door de bevoegde asielinstanties werd geoordeeld dat Polen verantwoordelijk was voor uw asielaanvraag werd u gerepatriëerd naar Polen. U verbleef vier maanden in Polen en kreeg er een tijdelijke verblijfsvergunning ('pobeyt'). Uit veiligheidsredenen (er werden in uw opvangcentrum Tsjetsjenen geslagen door personen van de FSB) en omdat u terug werd bedreigd door personen die informatie over uw oom wilden verkrijgen, verliet u Polen en kwam u naar België. Uit angst te worden gerepatriëerd naar Polen verbleef u er twee jaar illegaal. U leerde er uw partner Z. I. (...) (O.V. 5.136.016) kennen, die over het vluchtelingenstatuut in België beschikt. Toen u relatieproblemen kreeg met uw partner waarna u een ander onderkomen moest vinden en toen uw oranje kaart niet werd verlengd, vroeg u op 29 juli 2009 voor de tweede maal asiel aan in België. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw rijbewijs, uw intern paspoort, en diploma. Ondertussen heeft u vernomen dat de ROVD bij uw moeder en zus in Grozny nog komen vragen is naar u en dat er drie schriftelijke convocaties van de ROVD voor u zijn bezorgd. Na uw gehoor bezorgde u het Commissariaat-generaal per fax een kopie van uw internationaal paspoort en van uw pobeyt in Polen.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Er moet na een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen worden vastgesteld dat uw asielaanvraag ernstige tegenstrijdigheden en incoherenties vertoont waardoor de geloofwaardigheid ervan op zwaarwichtige wijze wordt ondermijnd.

Zo verklaart u (CGVS p. 5) dat toen u problemen ondervond in Polen u in november 2006 naar België kwam en er asiel aanvraagde. Uit het gehoor dat u tijdens uw eerste asielaanvraag aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (1ste AA DVZ p. 2) blijkt echter dat u toen stelde dat u op 10/09/2006 naar Ingoesjetië bent teruggereisd en er één maand heeft verbleven. Bij confrontatie (CGVS p. 10) ontkent u toen te zijn teruggekeerd naar Rusland, hetgeen echter deze tegenstrijdigheid niet opheft. Meer nog, uit dit gehoor dat u tijdens uw eerste asielaanvraag aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (1ste AA DVZ p. 2) blijkt dat u toen stelde dat u Polen heeft verlaten zonder resultaat af te wachten en terugkeerde naar Rusland, omdat u had vernomen dat uw zus in Tsjetsjenië werd gearresteerd. Voor het Commissariaat-generaal verklaart u echter (CGVS p. 2-3) dat eens u Tsjetsjenië had verlaten uw zus geen problemen meer kende en niet werd aangehouden of opgesloten. Na confrontatie (CGVS p. 10-11) stelt u dat uw zus toen u reeds in België was door de autoriteiten werd opgepakt en 1 à 2 dagen werd vastgehouden waartijdens zij werd geslagen ten gevolge waarvan ze ernstige hartproblemen en stress kende. Uw bewering dat de arrestatie van uw zus in 2008-2009 gebeurde,

kort voor u voor de tweede maal asiel aanvraag in België (d.i. 29 juli 2009), valt vooreerst niet te rijmen met het reeds hierboven vermelde gehoor dat u tijdens uw eerste asielaanvraag aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (1ste AA DVZ p. 2) waarin u stelde dat uw zus in 2006, vooraleer u dus voor de eerste maal asiel had aangevraagd in België, werd gearresteerd. U werd ook wederom op uw aanvankelijke verklaringen voor het Commissariaat-generaal gewezen (CGVS p. 2-3) waarin u uitdrukkelijk stelt dat nadat u Tsjetsjenië had verlaten niemand van uw familie werd opgepakt of vastgehouden, dat uw zus toen geen problemen meer kende, en u zelf spontaan vermeldt dat uw zus vanaf toen niet meer fysiek lastig werd gevallen maar dat ze haar louter vragen waar u bent. Na deze confrontatie diende u het antwoord schuldig te blijven en zei u enkel dat toen u hen de laatste keer belde ze zeiden dat ze uw zus met rust laten maar wel nog naar u vroegen, hetgeen geen verklaring biedt voor deze ernstige tegenstrijdigheid.

In het kader van uw eerste asielaanvraag stelde u op 9 november 2006 (1ste AA DVZ p. 2) dat u niet in het bezit was van uw binnenlands paspoort, omdat dit tijdens uw arrestatie in mei 2006 werd afgenomen. Voor het Commissariaat-generaal verklaart u echter (CGVS p. 4 & 8) dat toen u Rusland verliet u in het bezit was van dit paspoort. U verklaart verder dat de militairen tijdens uw aanhouding in mei 2006 wel vroegen naar uw intern paspoort, maar ze het niet meenamen en er niet in geïnteresseerd waren en dit enkel deden als afleidingsmanoeuvre opdat uw moeder naar een andere kamer zou gaan als ze u meenamen. Bij confrontatie (CGVS p. 11) stelt u dat een gemaskerde militair kort na uw aanhouding in mei 2006 terugkeerde naar uw moeder om uw intern paspoort in beslag te nemen en dat u bij uw vrijlating tegen betaling dit paspoort terugkreeg. Deze argumentatie biedt echter geen verklaring voor het feit dat u tijdens uw eerste asielaanvraag als reden waarom u uw intern paspoort niet kon voorleggen, stelde dat het was afgenomen tijdens uw arrestatie in mei 2006. Bij verdere confrontatie stelt u dat u uw intern paspoort toen niet voorlegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken omdat u bang was dat het paspoort er zou verloren gaan zoals dit met uw rijbewijs was gebeurd. U verklaarde echter eerder bij de Dienst Vreemdelingenzaken (2de AA DVZ pt. 21) dat uw rijbewijs tijdens uw repatriëring naar Polen - begin januari 2007 - verloren ging (zie 2de AA DVZ pt. 35). Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan deze beweringen en wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas alsook van uw algehele oprechtheid ondermijnd.

Wat betreft uw aanhouding in 2005 toen u voor de eerste maal werd ondervraagd over uw oom, stelde u in de bij de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst (2de AA DVZ vragenlijst p. 2) dat ze wilden dat u een papier zou ondertekenen waarin u iets zou bekennen dat u niet gedaan had. Voor het Commissariaat-generaal (CGVS p. 7) verklaart u daarentegen dat u toen niet onder druk werd gezet om een bepaald papier te ondertekenen en dat dit pas voor de eerste maal gebeurde toen u in mei 2006 was aangehouden. Bij confrontatie (CGVS p. 11) ontkende u nogmaals dat u in 2005 onder druk werd gezet om een bepaald document te ondertekenen, hetgeen echter niet te rijmen valt met uw verklaringen in deze door u ingevulde vragenlijst.

Ook wat betreft de samenstelling van uw familie legt u incoherente verklaringen af. Zo verklaart u aanvankelijk voor het Commissariaat-generaal (CGVS p. 2) dat u één zus M. (...) en één halfbroer A. (...) heeft. Tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (2de AA DVZ pt. 30) stelde u echter dat u twee zussen heeft, M. (...) en R. (...), en maakte u geen melding van een halfbroer. Bij confrontatie (CGVS p. 10) stelt u dat u een zus R. (...) heeft en dat u van haar geen melding maakte omdat u dacht dat de vraag betrekking had op de familieleden van u die nog in Tsjetsjenië verblijven, en dat uw zus en haar man reeds sinds 2005 in Frankrijk verblijven. Deze motivering is echter onafdoende aangezien u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 24/06/2011 zei dat uw beide zussen, M. (...) en R. (...), in Tsjetsjenië verblijven. Meer nog, u stelt (CGVS p. 10) dat u in Tsjetsjenië tweemaal, eens in 2002 en eens in de winter van 2006, door Kadyrovtsi werd opgepakt, toen telkens drie dagen werd vastgehouden en geslagen, omwille van de man van R. (...) die in direct contact stond met uw oom. U werd erop gewezen dat u in de bij de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal geen melding heeft gemaakt van deze twee ernstige incidenten. Uw motivering dat men toen bij de Dienst Vreemdelingenzaken enkel vroeg naar uw vluchtroute en de twee andere aanhoudingen (2005 en mei 2006), en dat u zei dat u alles ging vertellen tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal, is ontoereikend. Ondanks het feit dat voormelde vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van u worden verwacht dat u alle wezenlijke elementen uit uw asielrelaas vermeldt, meer in het bijzonder dat u tweemaal werd opgepakt door Kadyrovtsi, en drie dagen werd vastgehouden en geslagen omdat uw schoonbroer in direct contact stond met uw oom. Uw bovenvermelde motivering houdt ook geen steek aangezien u, nadat u gevraagd was over het eerste incident te vertellen, sprak over uw aanhouding in 2005 (zie CGVS p. 7), en aldus geen melding maakte van de aanhouding in 2002. Ook toen u gevraagd werd om over het volgende incident te vertellen, haalde u uw aanhouding van mei 2006 aan (zie CGVS p. 8), en maakte u aldus geen melding van de aanhouding in de winter van 2006. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt hierdoor verder ernstig ondermijnd.

Verder moet worden opgemerkt dat u geen begin van bewijs heeft dat u in Rusland dergelijke problemen kende. Nochtans kan van een asielzoeker worden verwacht dat hij bewijst dat hij in zijn land inderdaad problemen heeft gekend. Van al uw beweringen (CGVS p. 3, 7-9, 10) omtrent uw viervoudige aanhouding waartijdens u werd geslagen, uw medische verzorging in het stedelijk hospitaal nr. 9 in 2005, uw anderhalve maand durende hospitalisatie in Nazran in 2006, het gerechtelijk onderzoek dat tegen u loopt, en de drie convocaties die voor u zijn toegekomen sinds u Tsjetsjenië heeft verlaten, kan u geen enkel bewijs voorleggen. Dergelijk manifest gebrek aan bewijzen, terwijl dit redelijkerwijze mag worden verwacht, tast de aannemelijkheid van uw asielrelaas bijkomend aan.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er in het kader van de asielaanvraag van uw partner Z. I. (...) (O.V. 5.136.016) haar op 24 maart 2005 door het Commissariaat-generaal het vluchtelingenstatuut werd toegekend. Uit niets in uw verklaringen blijkt dat uw vluchtmotieven of asielrelaas inhoudelijk verband houden met de asielmotieven die uw partner eertijds heeft ingeroepen en op grond waarvan ze erkend werd temeer aangezien u hebt aangegeven (zie CGVS p. 3) dat u haar slechts in België hebt leren kennen. Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat uw actuele, persoonlijke vrees ten overstaan van uw land van herkomst wordt ingegeven door concrete elementen die betrekking hebben op de erkenning van de vluchtelingenstatus in hoofde van uw echtgenote. Derhalve kan genoegzaam aangenomen worden dat de uitkomst van het asieldossier van uw partner als dusdanig geen ander licht werpt op de beoordeling van uw individuele vluchtmotieven. De commissaris-generaal is ertoe gehouden om elke asielaanvraag op eigen merites te beoordelen, wat in voorliggend geval gebeurd is.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u aangebrachte documenten (rijbewijs, internationaal en intern paspoort, en diploma) bevatten louter persoons- en studiegegevens die niet worden betwist maar evenmin bij machte zijn de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen. Uw pobeyt - tijdelijke verblijfsvergunning in Polen - vermeldt dat u er het subsidiaire beschermingsstatuut verkreeg. Een zelfde beoordeling van de door u in België verklaarde asielmotieven kan niet worden verantwoord, en wel gezien de hierboven verzamelde blijken van de ongeloofwaardigheid van uw asielverklaringen, als ook gezien verder uit de hierboven aangehaalde informatie van het Commissariaat-generaal beschikt, kan worden afgeleid dat de veiligheidstoestand in Tsjetsjenië actueel niet van aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 10 van het Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap (hierna: het EG-verdrag) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekende partij citeert enkele passages uit de bestreden beslissing en zij geeft vervolgens een summier theoretische uiteenzetting van voormelde artikelen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij louter de inhoud uiteenzet van artikel 10 van het EG-verdrag en een beknopte definitie *sensu lato* weergeeft van het zorgvuldigheidsbeginsel, zonder ook

maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of aanduiding hoe deze het voormelde artikel en onderhavig beginsel zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing voormeld artikel 10 en het zorgvuldigheidsbeginsel zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofdte van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.3.1. Verzoekende partij benadrukt dat zij in geen geval kan terugkeren naar haar land van herkomst omdat zij terecht voor haar veiligheid vreest. Zij verklaart dat zij van Tsjetsjeense origine is, dat zij vaak het slachtoffer is van discriminaties en dat zij voortdurend bedreigd wordt door Russisch en Tsjetsjeens pratende personen die op zoek zijn naar haar oom. Verzoekende partij betoogt dat haar leven dan ook in gevaar is.

2.2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij, door louter te herhalen dat zij vreest voor haar leven omdat zij voortdurend wordt bedreigd, op geen enkele wijze de motieven van de bestreden beslissing *in concreto* tracht te weerleggen. Zij onderneemt geen enkele poging om met concrete argumenten de verschillende in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden, incoherenties en omissies te weerleggen. Evenmin brengt verzoekende partij alsnog enig bewijselement bij ter staving van haar beweerde problemen, noch brengt zij een aanvaardbare verschoningsgrond aan voor dit gebrek aan bewijs. Bijaldien worden de motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier, als onbetwist en vaststaand beschouwd.

2.2.4. Uit de flagrante tegenstrijdigheden, omissies en incoherenties die kunnen worden ontwaard uit de opeenvolgende verklaringen van verzoekende partij en uit de vaststelling dat verzoekende partij geen enkel begin van bewijs kan voorleggen om haar problemen in haar land van herkomst te staven, kon verwerende partij met recht vaststellen dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan verzoekende partij de vluchtelingenstatus voorzien bij artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.5. Uit hetgeen vooraf gaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard*

van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.”

De Raad stelt vast dat verzoekende partij voormelde motivering ongemoeid laat, waardoor deze eveneens als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.6. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT